Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

7. března 2017*

„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Nařízení (ES) č. 139/2004 — Mezinárodní služby expresního doručování malých zásilek v EHP — Převzetí společnosti TNT Express společností UPS — Rozhodnutí prohlašující spojení za neslučitelné s vnitřním trhem — Pravděpodobné účinky na ceny — Ekonometrická analýza — Právo na obhajobu“

Ve věci T-194/13,

United Parcel Service, Inc., se sídlem v Atlantě, Georgia (Spojené státy), původně zastoupená A. Ryanem, B. Grahamem, solicitors, W. Knibbelerem a P. Stamouem, advokáty, poté A. Ryanem, W. Knibbelerem, P. Stamouem, A. Pliego Seliem, F. Hoseinianem a P. van den Bergem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené T. Christoforouem, N. Khanem, A. Biolanem, N. von Lingenem a H. Leupoldem, poté T. Christoforouem, N. Khanem, A. Biolanem a H. Leupoldem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

FedEx Corp., se sídlem v Memphisu, Tennessee (Spojené státy), původně zastoupenou F. Carlin, barrister, G. Bushellem, solicitor, a Q. Azauem, advokátem, poté F. Carlin, G. Bushellem a N. Niejahrem, advokátem,

vedlejší účastnicí,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2013) 431 ze dne 30. ledna 2013, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP (věc COMP/M.6570 – UPS/TNT Express),

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení M. Prek, předseda, I. Labucka (zpravodajka) a V. Kreuschitz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Grzegorczyk, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. dubna 2016,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1. Účastnice spojení

1 United Parcel Service, Inc. (dále jen „UPS“ nebo „žalobkyně“) a TNT Express NV (dále jen „TNT“) celosvětově působí v odvětví specializovaných služeb dopravy a logistiky.

2 V Evropském hospodářském prostoru (EHP) jsou UPS a TNT (dále jen, společně, „účastnice spojení“) přítomny na trhu mezinárodních služeb expresního doručování malých zásilek.

3 Jedná se o služby, u nichž se jejich poskytovatel zavazuje k dodání malé zásilky do jiné země za jeden den.

4 Ty jsou doručovány prostřednictvím mezinárodních vzdušných a pozemních dopravních sítí, zahrnujících různé složky (zejména lokální třídící centra, pozemní a vzdušné platformy, silniční vozidla a letadla).

5 V EHP působí na těchto trzích rovněž FedEx Corp. (dále jen „FedEx“ nebo „vedlejší účastnice“) a DHL.

2. Správní řízení

6 Dne 15. června 2012 oznámila žalobkyně Evropské komisi svůj plán na převzetí společnosti TNT (dále jen „spojení“) podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40, dále jen „nařízení o spojování“), tak jak byl proveden nařízením Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 21. dubna 2004 (Úř. věst. 2004, L 133, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 88).

7 Spojením hodlala UPS získat kontrolu nad celou společností TNT ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování, a to nabídkou na převzetí podle nizozemského práva.

8 Rozhodnutím ze dne 20. července 2012 Komise shledala, že spojení vyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti s vnitřním trhem a rozhodla se zahájit důkladné přezkumné řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování.

9 26. července a 5. září 2012 Komise na základě čl. 10 odst. 3 druhého pododstavce nařízení o spojování prodloužila lhůtu pro přijetí konečného rozhodnutí o deset pracovních dnů.

10 Dne 19. října 2012 zaslala Komise účastnicím spojení oznámení námitek (dále jen „ON“) podle článku 18 nařízení o spojování.

11 Účastnice spojení na ON odpověděly dne 6. listopadu 2012.

12 Dne 12. listopadu 2012 se konalo slyšení, během něhož byla vyslechnuta žalobkyně, které byli nápomocni její externí ekonomičtí poradci.

13 Kromě toho bylo třetím osobám, které prokázaly dostatečný zájem, mezi nimi i společnostem DHL a FedEx, povoleno předložit vyjádření.

14 V průběhu správního řízení se kromě toho FedEx zúčastnila několika schůzek s Komisí a předložila jí různá vyjádření, jakož i interní dokumenty.

15 Komise umožnila externím ekonomickým poradcům žalobkyně, aby se 26. a 29. října 2012 v místnosti pro uchovávání dat seznámili s důvěrnými výňatky z interních dokumentů předaných společností FedEx.

16 Dne 29. listopadu 2012 žalobkyně v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení o spojování předložila první soubor nápravných opatření, který by vedl k uvedení spojení do souladu s vnitřním trhem.

17 Dne 16. prosince 2012 nabídla žalobkyně druhý soubor nápravných opatření.

18 Dne 21. prosince 2012 zaslala Komise žalobkyni dopis popisující skutkové okolnosti.

19 Dne 3. ledna 2013 nabídla žalobkyně třetí soubor nápravných opatření.

20 Rozhodnutím C(2013) 431 ze dne 30. ledna 2013 prohlásila Komise oznámené spojení za neslučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

3. Napadené rozhodnutí

21 Napadeným rozhodnutím Komise prohlásila spojení za neslučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru na základě čl. 8 odst. 3 nařízení o spojování, když měla za to, že spojení by představovalo významné narušení účinné hospodářské soutěže (dále jen „VNÚHS“) v patnácti členských státech EHP, ale nikoliv v dalších čtrnácti státech.

22 V napadeném rozhodnutí Komise uvedla úvahy související s dotčenými trhy, s účinky spojení na hospodářskou soutěž a se závazky účastnic spojení.

K trhům

K nabídce

23 V bodech 17 až 35 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že spojení nezpůsobí VNÚHS na trzích letecké nákladní dopravy, spedice a smluvní logistiky.

24 V napadeném rozhodnutí Komise popsala obor přepravy malých zásilek (body 36 až 48 odůvodnění) a provedla analýzu úspor z rozsahu dotčených služeb v závislosti na hustotě sítí a velikosti pokrytých oblastí (body 49 až 56 odůvodnění).

25 V bodech 57 až 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zdůraznila, že dotčené služby jsou velmi rozmanité, pokud jde o dodací lhůty, zeměpisné pokrytí, počáteční a koncové body a kvalitu vyjádřenou spolehlivostí, bezpečností, provozní dobou, globálností služby a sledováním zásilek.

26 V napadeném rozhodnutí Komise provedla analýzu služeb přepravy malých zásilek z pohledu nabídky a odlišila integrátory, jejichž vlastnosti upřesnila následovně:

> „(62) ‚Integrátoři‘ se vyznačují pěti základními prvky: zaprvé vlastnictvím všech dopravních prostředků nebo úplnou operativní kontrolou nad nimi, včetně sítí letecké dopravy s pravidelnými lety, jejichž prostřednictvím je přepravována značná část objemů nasmlouvaných společností. Zadruhé celosvětově dostatečným zeměpisným pokrytím. Zatřetí hvězdicovým modelem okolo dopravních uzlů (‚hub a spoke‘). Začtvrté výhradní počítačovou sítí, tak aby jí procházely veškerá

relevantní data. A zapáté integrátoři mají pověst spolehlivých a včasných doručovatelů (spolehlivost nazývaná ‚od domu k domu'). Na světě existují čtyři integrátoři, kteří všichni působí i v Evropě: UPS, TNT, DHL a FedEx.

(63) Hlavní aspekt, kterým se integrátor odlišuje, je operativní kontrola nad celým logistickým řetězcem doručování malých zásilek od počátku až do místa určení (včetně letecké přepravy), takže může zajistit dodání ve sjednaný čas. Integrátor jedná s odesílatelem, využívá vlastních zdrojů pro zajištění jednotlivých etap přepravy a doručí zásilku příjemci. Vlastnictví nebo alespoň operativní kontrola všech zdrojů nezbytných k zajištění doručení přináší méně článků v jinak velmi dlouhém řetězci dotčených podniků."

27 Komise do této kategorie zařadila UPS (body 64 až 67 odůvodnění), TNT (body 68 až 71 odůvodnění), DHL (body 73 až 77 odůvodnění) a FedEx (body 78 až 81 odůvodnění).

28 Komise odlišila zaprvé integrátory, zadruhé historické operátory, mj. Royal Mail, La Poste, PostNL a Austrian Post, působící rovněž s využitím mezinárodních sítí (body 82 až 84 odůvodnění), zatřetí vnitrostátní společnosti přepravující malé zásilky působící rovněž, i když v menším rozsahu než integrátoři a na základě partnerství, na trzích dotčených služeb (body 85 a 86 odůvodnění), začtvrté speditéry působící rovněž na uvedených trzích, často jako subdodavatelé integrátorů (bod 87 odůvodnění), zapáté nejmenší kurýrní společnosti působící na základě přednostních vztahů s místními zákazníky (bod 88 odůvodnění) a zašesté pouhé prostředníky nabízející dotčené služby jiných (bod 89 odůvodnění).

K poptávce

29 V bodech 90 až 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise analyzovala trh služeb přepravy malých zásilek z pohledu poptávky a konstatovala velkou roztříštěnost. Uvedla totiž, že poptávající jsou představováni příležitostnými zákazníky a velkými mezinárodními zákazníky, přičemž posledně uvedení představují značnou část obratu dodavatelů na dotčených trzích. Rovněž uvedla, že poptávány jsou expresní služby a odložené služby a ty se značně liší svojí trasou. Nakonec upřesnila, že poptávka směřuje k jednomu nebo několika dodavatelům dotčené služby, a to v závislosti na dotčených službách, velikosti a preferencích zákazníků, kdy malí zákazníci obecně upřednostňují jednoho dodavatele všech služeb (sdružování), kdežto velcí zákazníci využívají stejného dodavatele pro všechny služby (sdružování) nebo různé dodavatele pro různé služby, či dokonce různé dodavatele pro stejné služby.

30 V bodě 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise tvrdila, že z jejích tržních studií plyne, že využívání jednoho dodavatele pro všechny služby (sdružování) nepředstavuje převažující trend.

31 Komise upřesnila, a to v bodě 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že v ON neuvedla podrobnosti svých tržních analýz, jelikož výsledky nebyly dostatečně průkazné k tomu, aby ukázaly obecný trend, s výjimkou toho, že velcí zákazníci inklinují k využívání různých dodavatelů.

32 V bodě odůvodnění 97 napadeného rozhodnutí Komise odmítla argument účastnic spojení týkající se toho, že využívání jediného dodavatele pro všechny služby vyvíjí konkurenční tlak na cenu každé služby.

Ke stanovování cen

33 V bodech 98 až 151 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise analyzovala způsoby stanovování cen na trhu služeb přepravy malých zásilek.

34 Konstatovala existenci individuálních jednání u většiny zákazníků (body 114 a 115 odůvodnění), význam profilu každého zákazníka (body 116 až 123 odůvodnění), zohlednění konkurenčního tlaku a přání zákazníků (body 124 až 131 odůvodnění) a skutečnost, že jednotlivé ceny nemohou být zcela vysvětleny rozdílnými náklady (body 132 až 134 odůvodnění).

35 Po uvedení stanovisek účastnic spojení (body 135 až 147 odůvodnění) došla Komise k závěru o existenci diferencovaných cen (body 148 až 151 odůvodnění).

K vymezení relevantního trhu

36 V napadeném rozhodnutí Komise vymezila věcně a zeměpisně relevantní trh dotčených služeb, tedy přepravu malých zásilek – nikoliv nákladní dopravu – (body 152 až 164 odůvodnění) mezi zeměmi EHP – a nikoliv vnitrostátní přepravu nebo mezinárodní přepravu mimo území EHP – (body 165 až 187 odůvodnění), a to expresní – nikoliv odloženou – formou (body 188 až 226 odůvodnění), bez ohledu na délku trasy (body 227 až 231 odůvodnění) a kvalitu služby (body 232 až 237 odůvodnění), přičemž smlouvy jsou pro tento druh služeb sjednávány na vnitrostátní úrovni (body 239 až 243 odůvodnění).

37 Komise tak určila, že služby dotčené v daném případě jsou mezinárodními službami expresního doručování malých zásilek uvnitř EHP (dále jen „dotčené služby“).

K účinkům spojení na hospodářskou soutěž

38 Úvodem a jako shrnutí svého celkového posouzení Komise v bodě 244 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla následující:

„(244) I když relevantními zeměpisnými trhy jsou vnitrostátní trhy, je užitečné trh expresního doručování malých zásilek uvnitř EHP posuzovat nejprve z celoevropského pohledu. Expresní doručování uvnitř EHP je odvětvím s rozvinutou sítí vyžadující, jak uznala UPS, aby si v něm působící subjekty zajistily přítomnost ve všech zemích. Požadovaná přítomnost pak vyžaduje investice do infrastruktur po celé délce hodnotového řetězce (sběr, třídění, dopravní linky, uzly, letecká síť, letadla a doručování). I když lze tyto investice omezit externalizací jednotlivých prvků hodnotového řetězce na třetí osoby, snižuje to kontrolu nad sítí a v konečném důsledku i kvalitu nabízených služeb a operační efektivitu. Společnostmi nabízejícími vysoce kvalitní služby v odvětví expresního doručování uvnitř EHP s homogenní sítí expresní dopravy pokrývající všechny země EHP jsou integrátoři, kteří mají nejtěsnější kontrolu nad svými sítěmi. Aktéři, kteří neintegrují všechny prvky, nejsou jako takoví schopní vyvíjet dostatečný konkurenční tlak na integrátory. Nejmenší integrátor na evropském trhu, FedEx, nevyvíjí dostatečný konkurenční tlak na účastnice spojení a společnost DHL. Navíc neexistuje předpoklad dostatečně pravděpodobného a rychlého významného vstupu na trh nebo případné expanze stávajících aktérů, jako je například FedEx, které by mohly vyrovnat očekávané negativní účinky omezení konkurence způsobeného danou transakcí. Mimoto se nákupní síla ani výkonnost nezdají být dostatečnými pro vyrovnání omezení konkurence během období, které je ještě relevantní pro posouzení tohoto spojení.“

K neintegrátorům

39 V bodech 245 až 510 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že společnosti nedisponující integrovanou sítí doručování malých zásilek (dále jen „neintegrátoři“) vyvíjejí slabý konkurenční tlak.

– *K dceřiným společnostem společností La Poste a Royal Mail*

40 Pokud jde o dceřiné společnosti společností La Poste DPD a Royal Mail GLS, Komise konstatovala jejich omezené pokrytí (body 253 až 284 odůvodnění), vnímání zákazníků jako alternativních nabídek k integrátorům (body 285 až 295 odůvodnění), zejména co se týče kvality služeb (body 396 až 411 odůvodnění), mj. v oblasti dodacích lhůt (body 412 až 420 odůvodnění), jejich absenci na trhu doručování na dlouhé vzdálenosti (body 296 až 309 odůvodnění) a jejich silniční sítě, které jim umožňují zajišťovat expresní služby pouze na krátkých vzdálenostech (body 310 až 318 odůvodnění).

41 Komise rovněž měla za to, že poskytování dotčených služeb s využitím subdodavatelů letecké dopravy znamená strukturální znevýhodnění oproti integrátorům (body 319 až 374 odůvodnění) a že rozšíření zeměpisného pokrytí dceřiných společností La Poste a Royal Mail DPD a GLS, je nepravděpodobné (body 375 až 395 odůvodnění).

42 Na základě svých tržních studií měla Komise za to, že zákazníci účastnic spojení se na DPD a GLS obraceli pro domácí a standardní služby (body 421 až 423 odůvodnění), jelikož informace poskytnuté účastnicemi spojení, týkající se využívání několika poskytovatelů, potvrdily omezenou přítomnost dceřiných společností společností La Poste a Royal Mail na trzích dotčených služeb (body 424 až 426 odůvodnění).

43 Na podporu své analýzy Komise zmínila empirické důkazy přítomnosti a činností dceřiných společností La Poste a Royal Mail, tak jak byly poskytnuty společnostmi UPS (body 424 až 434 odůvodnění), TNT (body 435 až 439 odůvodnění), FedEx a DHL (body 440 až 450 odůvodnění), které posilují její závěr o slabém konkurenčním tlaku dceřiných společností společností La Poste a Royal Mail (body 451 a 452 odůvodnění).

– *K ostatním poštovním operátorům*

44 V bodech 453 až 468 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise tvrdila, že většina, pokud ne všichni, poštovních operátorů v Evropě nabízí expresní doručování malých zásilek, ale že pouze rozvoj dceřiných společností společností La Poste a Royal Mail zanechal celoevropskou stopu, která jim v určitém omezeném rozsahu umožňuje konkurovat integrátorům na trzích dotčených služeb (bod 453 odůvodnění), přičemž tyto úvahy platí pro Austrian Post (bod 455 odůvodnění), PostNL (bod 456 odůvodnění), Posten Norge (bod 457 odůvodnění) a PostNord (bod 458 odůvodnění).

45 V bodě 459 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že i když téměř všichni veřejnoprávní poštovní operátoři jsou členy sdružení Express Mail Service (EMS) sdružujícího poštovní správy ve smyslu aktu Světové poštovní unie (UPU), kvalita jejich služeb závisí na každém operátorovi a je každopádně nižší než kvalita komerčních operátorů.

46 Komise zdůraznila, že všichni historičtí operátoři nabízejí další expresní služby uvnitř EHP pouze pro listovní zásilky a ostatní prodávají služby integrátorů (body 460 a 461 odůvodnění).

47 V bodech 462 až 466 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zmínila tržní studie prokazující, že tito prodejci nevyvíjejí konkurenční tlak na integrátory.

– *K sítím spolupráce*

48 V bodech 469 až 477 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zmínila určité sítě spolupráce, fungující rozličným způsobem, jako například NetExpress (bod 470 odůvodnění) a EuroExpress (bod 471 odůvodnění), které zachovávají samostatnost každého člena (bod 472 odůvodnění) a každopádně nevyvíjejí konkurenční tlak na účastnice spojení na trzích dotčených služeb (body 473 až 477 odůvodnění).

– *Ke speditérům*

49 Poté, co uvedla stanovisko společnosti UPS (body 478 až 484 odůvodnění), měla Komise za to, že ačkoliv speditéři poskytují služby doručování malých zásilek a někteří i v rámci EHP, nepředstavují silnou konkurenci na těchto trzích, a nevyvíjejí tedy konkurenční tlak na trzích dotčených služeb (body 487 až 507 odůvodnění).

– *Závěry k neintegrátorům*

50 V bodech 508 a 510 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise došla k závěru, že pozemní operátoři, historičtí operátoři, sítě spolupráce a speditéři vyvíjejí omezený konkurenční tlak na integrátory na trzích dotčených služeb, a to z pohledu poptávky i nabídky, zejména vzhledem ke svému extrémně malému podílu na trhu v porovnání s podíly integrátorů.

K integrátorům

– *FedEx*

51 Komise v bodech 511 až 625 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že mezi integrátory je FedEx v Evropě slabým konkurentem, pokud jde o její obrat na trzích dotčených služeb a její pokrytí EHP (body 513 až 526 odůvodnění), její síť v EHP (body 528 až 533 odůvodnění), její nákladové znevýhodnění uvnitř EHP (body 534 až 546 odůvodnění), její přítomnost na vnitrostátních a odložených trzích (body 547 až 552 odůvodnění), neboť síla společnosti FedEx se projevuje zejména na trzích mimo EHP (body 553 až 564 odůvodnění), jakož i vnímání této společnosti zákazníky (body 565 až 577 odůvodnění) a soutěžiteli (body 578 až 589 odůvodnění), z čehož plyne menší síla společnosti FedEx na trzích dotčených služeb (body 590 až 598 odůvodnění).

52 V bodech 599 až 622 odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise zabývala expanzí této společnosti uvnitř EHP.

53 Komise v bodech 623 až 625 odůvodnění napadeného rozhodnutí došla k závěru, že FedEx má na trzích dotčených služeb zpoždění oproti svým konkurentům, které nelze v krátké době dostatečně eliminovat jejími plány na expanzi, týkajícími se pokrytí a hustoty její sítě v zemích EHP, tak aby mohla odolávat ostatním integrátorům s jejich sítěmi expresního doručování uvnitř EHP.

– *DHL*

54 V bodech 626 až 630 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zdůraznila, že podle účastnic spojení je DHL v Evropě největším konkurentem na trzích dotčených služeb, pokud jde o podíly na trhu (bod 626 odůvodnění), zeměpisné pokrytí (bod 627 odůvodnění), jakož i rozvoj a hustotu sítě uvnitř EHP (bod 628 odůvodnění).

K blízkosti hospodářské soutěže

– Obecné úvahy ke konkurenční blízkosti společností UPS a TNT na „diferencovaném trhu“

55 V bodech 631 až 635 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla následující:

„(631) V tomto oddílu Komise uvádí analýzu těsnosti konkurenčního vztahu, která ukazuje, že TNT a UPS jsou blízkými konkurenty na trhu expresního doručování uvnitř EHP. Analýza ukazuje, že DHL je rovněž blízkým konkurentem účastnic spojení, kdežto, jak bylo prokázáno v oddílech 7.3 a 7.2.1, FedEx a hlavní neintegrované společnosti DPD a GLS jsou vzdálenějšími konkurenty účastnic spojení.

(632) Tato analýza je užitečná pro určení, které společnosti aktivní na trhu expresního doručování uvnitř EHP nabízejí produkty, které si jsou vzájemnými blízkými substituty, a osvětluje úroveň konkurenčního tlaku, který tyto společnosti v současnosti vyvolávají.

(633) Taková analýza je zvláště relevantní na tak segmentovaném trhu, jako je dotčený trh, na němž mají produkty a služby různé charakteristiky. Jedním z nejdůležitějších faktorů segmentace trhu expresního doručování uvnitř EHP je pokrytí výchozích a koncových bodů nabízených konkrétním přepravcem (to znamená země EHP, z nichž a do nichž mohou být malé expresní zásilky dopravovány, a rozsah zeměpisného pokrytí uvnitř těchto zemí). Existují rovněž další aspekty diferenciace, jako jsou kvalitativní charakteristiky služby (spolehlivost, kvalita sledování a lokalizace a nabídka specifických služeb, jako například nadstandardní, ranní či polední doručování nebo zvláštní zacházení).

(634) Kombinace jednotlivých aspektů diferenciace služby s obchodním přístupem dotčených poskytovatelů k nabídce (nebo podobný výběr zákazníků) určuje, do jaké míry budou jednotliví poskytovatelé blízkými substituty, budou-li si ve vztahu k zákazníkům konkurovat. Komise tedy společnosti analyzovala nejen z pohledu jejich základních charakteristik (například pokrytí službami), ale rovněž vyhodnotila stupeň jejich zaměnitelnosti z pohledu spotřebitelů na základě všech dostupných prvků, zejména hodnocení zákazníků plynoucího z tržních studií, analýzu nabídky a analýzu výstupních rozhovorů u společnosti TNT.

(635) Cílem takové analýzy není jen určit úroveň konkurence mezi oběma spojujícími se společnostmi, ale rovněž nalézt ostatní společnosti, které jsou v současnosti blízkými substituty účastnic spojení na tomto segmentovaném trhu. A to je v projednávaném případu zvláště relevantní, jelikož všechny poznatky, které jsou k dispozici, naznačují, že na dotyčném segmentovaném trhu si v současnosti úzce konkuruje pouze velmi malá skupina poskytovatelů, bez ohledu na ostatní společnosti přítomné na trhu.“

– Vnímání zákazníků podle tržních studií

56 Komise v bodech 636 až 652 odůvodnění napadeného rozhodnutí zmiňuje odpovědi zákazníků na své dotazníky týkající se blízkosti konkurence na trzích dotčených služeb, které dle ní jasně prokazují konkurenční blízkost účastnic spojení a společnosti DHL.

– Srovnání obsluhovaných zemí a jejich pokrytí u jednotlivých expresních služeb

57 V bodě 653 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zdůraznila, že jedním z faktorů nejvíce odlišující společnosti poskytující dotčené služby je míra pokrytí zemí odeslání a doručení, jelikož právě to určuje možnost zákazníka odeslat malou zásilku prostřednictvím dané expresní služby (brzy ráno, v poledne nebo kdykoliv během dne) z určitého počátečního bodu do daného místa určení.

58 V bodech 654 až 658 odůvodnění Komise srovnala integrátory mezi sebou a následně integrátory a dceřiné společnosti společností La Poste a Royal Mail a došla v bodě 659 odůvodnění k závěru, že pro zákazníky vyžadující široké zeměpisné pokrytí uvnitř EHP pro dotčené služby jsou si účastnice spojení s velkou pravděpodobností nejblíže, pokud jde o zaměnitelnost služeb.

– K časům dodání a prémiovým službám

59 V bodech 660 a 661 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zdůraznila, že jeden z dalších aspektů, jímž se společnosti poskytující dotčené služby odlišují, souvisí s časem dodávek (kde je trh rozdělen na tři segmenty, a sice segment „před 10 hod.“, segment „před 12 hod.“ a segment „kdykoliv během dne“), zejména pokud jde o určité produkty, přičemž ranní služby jsou vnímány jako prémiové.

60 Na základě své analýzy měla Komise za to, že účastnice spojení si silně konkurují se společností DHL, jelikož nabídka neintegrátorů v oblasti prémiových služeb je relativně slabá (body 662 až 665 odůvodnění).

– Ke kvalitě služeb

61 V bodě 666 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise tvrdila, že „[j]elikož se jedná o hlavní integrátory, jsou si kvalitativní charakteristiky služeb účastnic spojení, jako například sledování a lokalizace nebo různé doplňkové služby, podobné, na rozdíl od neintegrovaných společností (např. DPD a GLS), které představují vzdálené substituty služeb účastnic spojení z pohledu různých kritérií kvality, jak je vysvětleno v oddílu týkajícím se neintegrátorů (zejména oddíl 7.2.1.7, vysvětlující, proč jsou mezinárodní služby expresního doručování uvnitř EHP společností La Poste a Royal Mail vnímány jako jejich vzdálené substituty)“.

– K praxi nabídek

62 V bodech 667 až 684 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise na základě údajů společností UPS (body 668 až 674 odůvodnění), TNT (body 675 až 681 odůvodnění) a DHL (body 682 až 684 odůvodnění) měla za to, že pokud jde o praxi nabídek, účastnice spojení si blízce konkurují, a to i se společností DHL, na rozdíl od společnosti FedEx a neintegrátorů.

– K získávání zákazníků společnosti TNT

63 Komise v bodech 685 až 701 odůvodnění napadeného rozhodnutí analyzovala obsah jednání organizovaných společností TNT s jejími zákazníky z důvodu změny poskytovatele z jejich strany.

– Závěry k blízkosti hospodářské soutěže

64 V bodech 702 až 711 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise odpověděla na vyjádření účastnic spojení v reakci na ON a měla za to, že UPS a TNT jsou blízkými konkurenty společnosti DHL na trzích dotčených služeb.

K dopadům konkurenčního tlaku na „krajně diferencovaných“ trzích

65 V bodech 712 až 714 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že spojení by na určitých trzích snížilo počet poskytovatelů dotčených služeb, integrátorů a neintegrátorů, ze čtyř na tři.

66 V bodech 715 až 720 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že spojení by s ohledem na postavení společnosti FedEx na určitých trzích snížilo počet integrovaných poskytovatelů dotčených služeb ze tří na dva.

67 V bodech 721 až 726 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise odhadla pravděpodobný účinek spojení na ceny a v bodech 727 až 740 odůvodnění seznámila s analýzou společnosti UPS týkající se téhož účinku.

K překážkám vstupu a expanze na trzích dotčených služeb

68 V bodě 741 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise konstatovala následující:

„(741) Vstup na trh expresního doručování uvnitř EHP nebo expanze na něm musí být posuzovány ze dvou různých úhlů: nabídky produktů a zeměpisného rozsahu. Nezávisle na velikosti jsou překážky vstupu nebo expanze podobné a lze je shrnout takto: nově příchozí na trh expresního doručování uvnitř EHP by musel vybudovat i) počítačovou infrastrukturu, ii) infrastrukturu třídění v celém EHP a iii) leteckou síť. Jak prokazuje absence významnějšího vstupu během posledních dvaceti let a výsledky tržní studie, tyto překážky jsou značně velké a nelze je překonat prostřednictvím externalizace.“

69 Na podporu svého posouzení Komise uplatňovala zaprvé absenci významnějšího vstupu během posledních 20 let (body 742 až 746 odůvodnění), zadruhé posouzení trhu z pohledu *ratione materiae* a *ratione loci* (body 747 až 750 odůvodnění), zatřetí nutnost, aby nově vstupující na trh dotčených služeb vybudoval infrastrukturu v celém EHP (body 751 a 752 odůvodnění), začtvrté nutnost disponovat vlastní technologickou sítí (body 753 až 759 odůvodnění), zapáté nutnost disponovat infrastrukturou třídění v celém EHP (body 760 až 765 odůvodnění) a zašesté nutnost disponovat vlastní sítí letecké dopravy (body 766 až 780 odůvodnění).

70 Na závěr Komise došla v bodech 781 a 782 odůvodnění k tomuto závěru:

„(781) Překážky vstupu a expanze jsou kumulativní, vzhledem k tomu, že každý nově příchozí na trh expresního doručování uvnitř EHP by je musel překonat všechny současně k tomu, aby mohl nabízet služby doručování konkurující službám nabízeným nejsilnějšími aktéry. Účinná konkurence vyžaduje vybudování sítě expresního doručování uvnitř EHP, a to pokud jde o nabídku produktů i zeměpisný rozsah. Nově příchozí by tudíž musel vybudovat sofistikovanou infrastrukturu v celém EHP, zahrnující třídící střediska, zajistit rozsáhlou a hustou síť pro sběr a doručování [‚Pick-Up & Delivery‘ (PUD)], vytvořit leteckou síť, pozemní síť a přepravní linky, jakož i sofistikovanou počítačovou síť. Všechny tyto prvky jsou značně nákladné, přinášejí velká rizika a vyžadují mnoho času.

(782) Navíc k tomu, aby byla zajištěna návratnost nákladů, a tedy skutečná konkurence, musí ke vstupu nebo expanzi dojít v dostatečném měřítku, tak aby byla hustota sítě adekvátní. Jelikož je doručování malých zásilek síťovým oborem, jsou rozhodující úspory z rozsahu a hustota (jak bylo vysvětleno v oddíle 6.1.3) a jejich dosažení může vyžadovat velmi mnoho času. Než dosáhnout dostatečných úspor z rozsahu, jsou operátoři vystaveni značným nákladům a rizikům a může se stát, že nebudou po dlouhou dobu schopni dosáhnout zisku, a tak i návratnosti investice. Tato komplexnost zvyšuje obtíže spojené se vstupem na tento trh a expanzi na něm.“

K pravděpodobnosti, časovým horizontům a dostatečnosti vstupů nebo expanzí k tomu, aby mohly neutralizovat negativní účinky spojení na hospodářskou soutěž

71 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že projekt expanze společnosti FedEx (bod 783 odůvodnění) ani projekty ostatních operátorů (body 784 až 787 odůvodnění) neumožní neutralizovat jakoukoliv protisoutěžní strategii uplatněnou účastnicemi spojení (bod 788 odůvodnění).

K existenci vyrovnávací kupní síly

72 K otázce existence vyrovnávací kupní síly Komise úvodem připomněla následující:

„(789) Vyrovnávací kupní síla je definovaná v Pokynech pro posuzování horizontálních spojování jako ‚výhoda, kterou má kupující tváří v tvář prodávajícímu při obchodním jednání díky své velikosti, obchodnímu významu pro prodávajícího a schopnosti přejít k jiným dodavatelům'. Váže se ke schopnosti velkých zákazníků získat na koncentrovaných navazujících trzích od dodavatelů slevy.

(790) Pokyny uvádějí příkladmý seznam možných zdrojů vyrovnávací kupní síly, zahrnující například možnost významného zákazníka obrátit se na jiné dodavatele, podporovat rozvoj [jiných soutěžitelů] nebo jejich vstup na trh či odmítnutí poptávat určité produkty účastnic spojení, pokud zvednou ceny produktů, u nichž v důsledku spojení došlo ke snížení konkurence."

73 Poté, co uvedla stanovisko společnosti UPS (bod 791 odůvodnění), došla Komise v bodech 791 až 799 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že „zákazníci nemohou vyvinout vyrovnávací kupní sílu dostatečnou k tomu, aby po spojení zabránili zvýšení cen na trhu expresního doručování uvnitř EHP".

K postavení společnosti TNT při absenci spojení

74 Komise v bodech 800 až 806 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla za to, že je třeba zohlednit současné pokrytí a konkurenceschopnost společnosti TNT, a odmítla argument společnosti UPS vycházející z potenciálního zhoršení postavení společnosti TNT v oblasti služeb expresního dálkového doručování.

Ke zvýšení efektivity očekávanému od spojení

75 Co se týče zvýšení efektivity očekávaného od spojení, Komise nejprve v bodech 807 až 816 odůvodnění napadeného rozhodnutí připomněla kritéria stanovená v Pokynech pro posuzování horizontálních spojování s ohledem na nařízení Rady o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, C 31, s. 5).

76 V bodech 817 až 848 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise analyzovala zvýšení efektivity uváděné účastnicemi spojení, pokud jde o snížení nákladů v důsledku provozních synergií (body 822 až 831 odůvodnění), synergií leteckých sítí (body 832 až 837 odůvodnění) a synergií řízení a administrativních nákladů (bod 838 odůvodnění), jakož i argumenty účastnic spojení ohledně ověřitelnosti jejich údajů (body 839 až 841 odůvodnění) a rozdělení plánovaných snížení podle jednotlivých služeb a zeměpisných oblastí (body 842 až 848 odůvodnění).

77 V bodech 849 až 921 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise posuzovala zvýšení efektivity uváděné účastnicemi spojení a jeho ověřitelnost (body 850 až 892 odůvodnění), přínosy pro spotřebitele (body 893 až 906 odůvodnění), specifičnost spojení (body 907 až 910 odůvodnění) a ocenění synergií (body 911 až 921 odůvodnění).

Analýza jednotlivých zemí

78 Komise v bodech 923 až 939 odůvodnění napadeného rozhodnutí shrnula své úvahy k trhům dotčených služeb.

79 V bodech 940 až 951 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že se nelze spoléhat na tržní podíly uváděné společností UPS.

80 Dále bylo v napadeném rozhodnutí uvedeno stanovisko společnosti UPS a posouzení Komise k účinkům spojení na trzích dotčených služeb zohledňující pravděpodobné účinky spojení na ceny a zvýšení efektivity očekávané od spojení v určitých zemích EHP, a to po jednotlivých zemích, a sice Bulharsku (body 952 až 1018 odůvodnění), České republice (body 1019 až 1070 odůvodnění), Dánsku (body 1071 až 1148 odůvodnění), Estonsku (body 1149 až 1193 odůvodnění), Finsku (body 1194 až 1240 odůvodnění), Maďarsku (body 1241 až 1317 odůvodnění), Lotyšsku (body 1318 až 1365 odůvodnění), Litvě (body 1366 až 1415 odůvodnění), Maltě (body 1416 až 1435 odůvodnění), Nizozemsku (body 1436 až 1563 odůvodnění), Polsku (body 1564 až 1633 odůvodnění), Rumunsku (body 1634 až 1679 odůvodnění), Slovensku (body 1680 až 1743 odůvodnění), Slovensku (body 1744 až 1798 odůvodnění) a Švédsku (body 1799 až 1849 odůvodnění).

Obecné závěry Komise k účinkům spojení v napadeném rozhodnutí

81 V bodě 1850 odůvodnění napadeného rozhodnutí došla Komise k závěru, že by spojení představovalo VNÚHS na trzích dotčených služeb v Bulharsku, České republice, Dánsku, Estonsku, Finsku, Maďarsku, Lotyšsku, Litvě, Maltě, Nizozemsku, Polsku, Rumunsku, Slovensku, Slovensku a Švédsku, tedy v patnácti členských zemích EHP.

K závazkům účastnic spojení

82 V bodech 1851 až 1942 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise popsala závazky nabídnuté účastnicemi spojení a v bodech 1943 až 2106 odůvodnění pak své negativní hodnocení uvedených závazků.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

83 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. dubna 2013 podala žalobkyně projednávanou žalobu na neplatnost napadeného rozhodnutí.

84 Dopisem doprovázejícím návrh žalobkyně upozornila Tribunál na to, že žaloba a její přílohy jsou důvěrné a obsahují obchodní tajemství, které se jí týká.

85 Podle čl. 6 odst. 3 pokynů pro vedoucího kanceláře Tribunálu žalobkyně požádala, aby tyto informace nebyly uvedeny v dokumentech souvisejících s věcí, k nimž má veřejnost přístup.

86 Navíc pro případ, že by do řízení vstoupila třetí osoba, oznámila žalobkyně svůj záměr požádat Tribunál, aby její obchodní tajemství byla na základě čl. 116 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 odstraněna ze všech dokumentů předaných vedlejšímu účastníkovi.

87 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne podala žalobkyně návrh na rozhodnutí ve zrychleném řízení v souladu s článkem 76a jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991.

88 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. dubna 2013 Komise potvrdila přijetí žaloby žalobkyně, jakož i jejího návrhu na rozhodnutí ve zrychleném řízení a požádala Tribunál o prodloužení lhůty pro předložení své žalobní odpovědi.

89 Komise předložila vyjádření k návrhu žalobkyně na rozhodnutí ve zrychleném řízení podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 17. dubna 2013.

90 Rozhodnutím ze dne 7. května 2013 byl návrh žalobkyně na rozhodnutí projednávané věci ve zrychleném řízení zamítnut.

91 Rozhodnutím ze dne 7. května 2013 bylo rozhodnuto, že již není namístě rozhodovat o návrhu Komise na prodloužení lhůty pro předložení její žalobní odpovědi.

92 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. května 2013 Komise požádala Tribunál o prodloužení lhůty pro předložení své žalobní odpovědi.

93 Dne 27. května 2013 bylo tomuto návrhu vyhověno.

94 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 25. června 2013 Komise znovu požádala Tribunál o prodloužení lhůty pro předložení své žalobní odpovědi.

95 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 17. června 2013 podala FedEx návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Komise (dále jen „návrh na vstup do řízení“).

96 Dopisy kanceláře Tribunálu ze dne 25. června 2013 byly žalobkyně a Komise vyzvány, aby do 18. července 2013 předložily svá vyjádření k návrhu na vstup do řízení.

97 Dne 2. července 2013 bylo vyhověno návrhu Komise na prodloužení lhůty pro předložení její žalobní odpovědi.

98 Dopisem zaslaným kanceláři Tribunálu dne 5. července 2013 požádala žalobkyně o prodloužení lhůty pro předložení nedůvěrného znění žaloby s ohledem na společnost FedEx stanovené v rámci jejího návrhu na důvěrné zacházení na 1. srpna 2013, a to vzhledem k rozsahu spisu a množství citlivých údajů, jakož i tomu, že napadené rozhodnutí nebylo ještě přístupné veřejnosti z důvodu, že Komise stále zpracovávala početné žádosti o důvěrné zacházení.

99 Komise předložila svou žalobní odpověď dne 9. července 2013 a vyjádření k návrhu na vstup do řízení dne 10. července 2013.

100 Dopisem kanceláře Tribunálu ze dne 11. července 2013 bylo vyhověno návrhu žalobkyně na prodloužení lhůty pro předložení nedůvěrného znění žaloby s ohledem na společnost FedEx.

101 Žalobkyně předložila vyjádření k návrhu na vstup do řízení dne 17. července 2013.

102 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 31. července 2013 žalobkyně požádala, aby byly z procesních písemností předaných společnosti FedEx, mj. z žaloby a jejích příloh, odstraněny určité důvěrné části. Žalobkyně předložila seznam a nedůvěrná znění uvedených částí.

103 V dopise žalobkyně nejprve sděluje, že v průběhu řízení rozšíří svoji žádost o důvěrné zacházení s ohledem na společnost FedEx i na další písemnosti předané Tribunálu, například žalobní odpověď Komise a repliku.

104 Žalobkyně dále vysvětlila, že písemnosti, o jejichž důvěrnost žádala, se týkají analýzy účinků spojení na ceny a zvýšení efektivity, informací o její provozní a obchodní strategii, jakož i údajů o závazcích, které nabídla Komisi během správního řízení.

105 A konečně, žalobkyně upozornila Tribunál na to, že určité písemnosti ve spisu obsahují důvěrné informace a obchodní tajemství týkající se třetích osob, zejména společnosti TNT, přičemž se domnívala, že jejich jménem nemůže žádat o důvěrné zacházení, nicméně Tribunálu upřesnila dotčené písemnosti týkající se společnosti TNT.

106 Dopisem doručeným kanceláři Tribunálu dne 9. srpna 2013 Komise předložila vyjádření k žádosti o důvěrné zacházení, přičemž zdůraznila, že některé písemnosti ve spise, nikoliv však žalobní odpověď, obsahují důvěrné informace týkající se společnosti TNT, a v podstatě že pokud má žalobkyně, která předložila tyto informace v průběhu správního řízení, skutečně za to, že nemůže svou žádost o důvěrné zacházení v tomto ohledu rozšířit, měla by sama za tímto účelem přehodnotit obsah žaloby.

107 Rozhodnutím vedoucího soudní kanceláře ze dne 20. srpna 2013 byla žalobkyně vyzvána, aby do 5. září 2013 upravila nedůvěrná znění odstraněním údajů týkajících se společnosti TNT.

108 Dne 2. září 2013 žalobkyně předložila repliku.

109 Podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne žalobkyně požádala podle čl. 64 odst. 3 písm. e) a čl. 64 odst. 4, jakož i článku 65 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 Tribunál, aby v rámci organizačních procesních opatření nebo důkazních opatření vyzval Komisi k předložení dokumentů poskytnutých společností FedEx během správního řízení.

110 Žalobkyně upřesnila, že její návrh organizačních procesních opatření nebo důkazních opatření souvisí především s žalobním důvodem vycházejícím z porušení práva na obhajobu.

111 Dne 5. září 2013 doručila žalobkyně kanceláři Tribunálu nedůvěrnou verzi s ohledem na společnost FedEx, která pokrývala i společnost TNT, žaloby a jejích příloh, včetně přílohy A.1, tedy napadeného rozhodnutí.

112 Téhož dne žalobkyně potvrdila, že její návrh ze dne 31. července 2013 se týkal různých druhů písemností, avšak neupřesnila důvody jejich údajné důvěrné povahy.

113 Rozhodnutím Tribunálu ze dne 30. září 2013 byla věc nově přidělena čtvrtému senátu.

114 Předseda čtvrtého senátu Tribunálu usnesením ze dne 21. října 2013 povolil vedlejší účastenství společnosti FedEx na podporu návrhových žádání Komise.

115 Společnosti FedEx byly předány všechny procesní písemnosti, které byly doručeny účastnicím řízení, včetně nedůvěrných znění žaloby a jejích příloh, ve znění pozměněném žalobkyní dne 5. září 2013.

116 Dopisem ze dne 8. listopadu 2013 Komise předložila vyjádření k návrhu organizačních procesních opatření žalobkyně ze dne 2. září 2013, v němž navrhla uvedený návrh zamítnout vzhledem k jeho opožděnosti a neúčelnosti pro hladký průběh řízení.

117 V dopise doručeném kanceláři Tribunálu dne 6. prosince 2013 formulovala vedlejší účastnice podrobné námitky týkající se žádosti žalobkyně o důvěrné zacházení, tak jak jí byla předána kanceláří Tribunálu.

118 Dne 12. prosince 2013 informovala kancelář Tribunálu vedlejší účastnici o tom, že na základě jejích námitek k žádosti o důvěrné zacházení byla lhůta pro předložení spisu vedlejšího účastníka posunuta *sine die* a bude znovu stanovena po přijetí usnesení k důvěrnosti.

119 Dne 30. ledna 2014 předložila Komise dupliku.

120 Téhož dne žalobkyně doplnila svoji žádost o důvěrné zacházení i o dupliku.

121 Dne 20. března 2014 byla žalobkyně vyzvána, pokud jde o její žádost o důvěrné zacházení s přílohou A.1 žaloby, tedy s nedůvěrnou verzi napadeného rozhodnutí, aby pro každou odstraněnou část uvedla, čím je její žádost odůvodněna.

122 Žalobkyně byla mimoto vyzvána, aby do odpovědi neuváděla informace týkající se jí samé nebo společnosti TNT, o nichž se domnívá, že se na ně vztahuje důvěrnost s ohledem na vedlejší účastnici.

123 Žalobkyně byla každopádně požádána o to, aby z důvěrné verze napadeného rozhodnutí odstranila pouze části skutečně nezbytné k ochraně důvěrnosti s ohledem na vedlejší účastnici.

124 Dopisy soudní kanceláře ze dne 3. dubna 2014 byla vedlejší účastnice vyzvána k předložení vyjádření k žádosti o důvěrné zacházení s ohledem na ni, tak jak byla žalobkyní skutečně předložena.

125 Faxem zaslaným kanceláři Tribunálu dne 25. dubna 2014 vedlejší účastnice prohlásila, že nemá námitky k žádosti o důvěrné zacházení, tak jak byla žalobkyní skutečně předložena.

126 Dopisem soudní kanceláře ze dne 8. května 2014 byly účastnice řízení informovány, že lhůta pro předložení spisu vedlejšího účastníka byla stanovena na 20. června 2014.

127 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 26. června 2014 předložila vedlejší účastnice spis vedlejšího účastníka.

128 Žalobkyně předložila vyjádření k uvedenému spisu dne 6. října 2014 a zpochybnila jeho přípustnost.

129 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 1. července 2015 žalobkyně požádala, aby byla její žaloba projednána přednostně.

130 Dne 16. července 2015 požádal Tribunál podle čl. 89 odst. 2 písm. c) svého jednacího řádu účastnice řízení o písemné odpovědi na své otázky.

131 Účastnice řízení této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověly.

132 Rozhodnutím ze dne 4. srpna 2015 bylo vyhověno žádosti o přednostní projednání podle čl. 67 odst. 2 jednacího řádu.

133 Dopisem ze dne 4. srpna 2015 Tribunál na základě čl. 89 odst. 2 písm. a) jednacího řádu vyhověl návrhu organizačních procesních opatření předloženému žalobkyní a požádal Komisi o předložení určitých dokumentů předaných společností FedEx během správního řízení.

134 Dne 12. srpna 2015 Komise odmítla požadované dokumenty předložit, aby zaručila jejich důvěrnost.

135 Usnesením ze dne 25. září 2015 čtvrtý senát Tribunálu na základě čl. 91 písm. b), čl. 92 odst. 3 a článku 103 jednacího řádu uložil Komisi, aby požadované dokumenty předložila.

136 Dne 2. října 2015 Komise požadované dokumenty předložila.

137 Usnesením ze dne 27. října 2015 čtvrtý senát Tribunálu na základě čl. 91 písm. b), čl. 92 odst. 3 a článku 103 jednacího řádu uložil Komisi, aby předložila další dokumenty.

138 Usnesením ze dne 11. prosince 2015 čtvrtý senát Tribunálu na základě čl. 91 písm. b), čl. 92 odst. 3 a článku 103 jednacího řádu umožnil zástupcům žalobkyně, aby se v soudní kanceláři seznámili s jedním důvěrným dokumentem, podepíší-li závazek důvěrnosti.

139 Dne 17. prosince 2015 předali zástupci žalobkyně kanceláři Tribunálu podepsané závazky důvěrnosti.

140 Od 15. ledna 2016 do 12. února 2016 se mohli zástupci žalobkyně seznamovat v kanceláři Tribunálu s oním důvěrným dokumentem.

141 Dne 12. února 2016 Tribunál na základě čl. 89 odst. 2 písm. a) jednacího řádu vyzval účastnice řízení, aby mu do dvou týdnů předaly případná písemná vyjádření k důvěrnému dokumentu.

142 Žalobkyně a Komise předaly dne 26. a 29. února 2016 Tribunálu vyjádření k obsahu důvěrného dokumentu, s nímž se mohli seznámit v místnosti pro uchovávání dat.

143 Na návrh soudce zpravodaje se Tribunál rozhodl zahájit ústní část řízení.

144 V souladu s článkem 109 jednacího řádu Tribunál dopisem ze dne 18. března 2016 vyzval účastnice řízení k předložení jejich vyjádření k případné nutnosti konat jednání s částečným vyloučením veřejnosti.

145 Dne 29. března 2016 Komise na výzvu Tribunálu odpověděla tak, že má za to, že konání jednání s částečným vyloučením veřejnosti není nutné, ledaže by byl projednáván obsah důvěrného dokumentu, s nímž se seznamovali zástupci žalobkyně v místnosti pro uchovávání dat od 15. ledna 2016.

146 Dne 31. března 2016 žalobkyně na výzvu Tribunálu odpověděla prohlášením, že nemá žádné námitky proti veřejnosti jednání ani proti jeho konání s vyloučením veřejnosti, nicméně pouze v případě, že by byl projednáván obsah důvěrného dokumentu, s nímž se seznamovali její zástupci v místnosti pro uchovávání dat od 15. ledna 2016.

147 Téhož dne vedlejší účastnice považovala za nezbytné, aby se jednání konalo s úplným, a nikoli částečným vyloučením veřejnosti, jak navrhoval Tribunál, a to z důvodu četných rozporů mezi nedůvěrnou verzi napadeného rozhodnutí, tak jak byla vložena do spisu, a veřejnou verzí napadeného rozhodnutí, přičemž uvedené rozpory byly vyjmenovány v příloze k vyjádření vedlejší účastnice.

148 Dne 5. dubna 2016 Tribunál po vyslechnutí účastnic řízení rozhodl o konání jednání s úplným vyloučením veřejnosti.

149 Na jednání konaném dne 6. dubna 2016 byly vyslechnuty řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu.

150 V rámci organizačních procesních opatření ze dne 11. dubna 2016 Tribunál požádal na základě čl. 89 odst. 3 písm. a) a d) jednacího řádu Komisi, aby předložila určité dokumenty, o něž se opírala na jednání ze dne 6. dubna 2016, a dále aby písemně zodpověděla jednu otázku.

151 Dne 26. dubna 2016 Komise předložila požadované dokumenty a ve stanovené lhůtě zodpověděla otázku Tribunálu.

152 Dne 8. června 2016 žalobkyně předložila vyjádření k dokumentům a odpovědi předloženým Komisí dne 26. dubna 2016.

153 Rozhodnutím ze dne 4. října 2016 Tribunál ukončil ústní část řízení.

154 Žalobkyně v žalobě navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

155 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu v plném rozsahu,

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených vedlejší účastnicí.

156 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu v plném rozsahu,

— uložit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

157 Na podporu žaloby se žalobkyně v podstatě dovolává tří žalobních důvodů. První vychází z nesprávných právních posouzení a zjevně nesprávných posouzení, druhý z porušení práva na obhajobu a třetí z porušení povinnosti odůvodnění.

158 Druhý žalobní důvod, který je třeba zkoumat nejprve, se v podstatě dělí na čtyři části vycházející z porušení práva na obhajobu týkající se pravděpodobných účinků spojení na ceny, zvýšení efektivity očekávané od spojení, budoucí konkurenční pozice společnosti FedEx a počtu států postižených VNÚHS.

159 V rámci první části druhého žalobního důvodu žalobkyně připomíná, že si během správního řízení vyměnila s Komisí své analýzy spojení týkající se ceny, jakož i své odhady zvýšení efektivity, v rámci čehož spočítaly očekávané čisté dopady spojení na ceny na jednotlivých vnitrostátních trzích.

160 Cenová analýza spojení uvedená v napadeném rozhodnutí se přitom značně liší od všech verzí, k nimž měla žalobkyně přístup během správního řízení, což zasahuje do jejího práva na obhajobu.

161 V příloze k žalobě žalobkyně předložila zprávu vyjmenovávající změny, které byly dle ní provedeny v modelu, který použila, a uvádějící technické důvody, pro něž nebyla schopna dosáhnout výsledků uvedených v napadeném rozhodnutí.

162 Žalobkyně v reakci na odpověď Komise na organizační procesní opatření Tribunálu, které bylo přijato po jednání, tvrdí, že ekonometrický model použitý v napadeném rozhodnutí je silně omezující verzí nelineárního přístupu, či dokonce přístupu, který nazývá „segmentově lineárním“, což během správního řízení nebylo vůbec předmětem diskuze.

163 Žalobkyně totiž tvrdí, že Komise uvnitř každého fluktuačního intervalu použila spíše lineární model.

164 Kromě toho zdůrazňuje, že použití dvou různých proměnných pro spojení ve fázi odhadů a ve fázi prognóz, které představují dva okamžiky ekonometrické analýzy Komise, je v rozporu s ekonomickou praxí.

165 Pro prezentaci stupně koncentrace na trhu totiž Komise ve fázi odhadů použila v souladu s doporučeními žalobkyně v tomto smyslu diskrétní proměnnou, zatímco ve fázi prognóz trvala na spojité proměnné.

166 Žalobkyně tudíž tvrdí, že Komise tím, že ve fázi prognóz trvala na takové proměnné, neanalyzovala cenový vývoj mezi jednotlivými fluktuačními intervaly, ale pouze cenový vývoj uvnitř každého fluktuačního intervalu.

167 Pokud jde o uvedené intervaly, žalobkyně dodává, že ty neurčila ona, ale byly svévolně zvoleny Komisí.

168 Žalobkyně proto nemůže užitečně zpochybnit spolehlivost dotčeného ekonometrického modelu použitého Komisí v napadeném rozhodnutí ani rozdíly ve výsledcích Komise a výsledcích vypočítaných jí samotnou v poslední ekonometrické analýze předložené Komisi dne 16. listopadu 2012.

169 Skutečnost, že není schopna dosáhnout stejných výsledků jako Komise, ukazuje, že Komise ji předtím, než podstatným způsobem a v její neprospěch změnila ekonometrický model rozhodující pro obsah napadeného rozhodnutí, nevyslechla.

170 Pokud by ji přitom Komise ohledně dotčených změn před přijetím napadeného rozhodnutí vyslechla, žalobkyně by mohla ověřit výsledky uvedené v napadeném rozhodnutí a především uplatnit své stanovisko ke vhodnosti takto významné změny.

171 Kromě toho žalobkyně s odkazem na přezkum třetí části druhého žalobního důvodu týkající se budoucí konkurenční pozice společnosti FedEx v podstatě tvrdí, že neměla přístup k údajům o pokrytí týkajících se společnosti FedEx v roce 2015 v dostatečně časné fázi správního řízení, a tudíž nebyla schopna uplatnit vhodná nápravná opatření.

172 Komise zase zpochybňuje především přípustnost právních a ekonomických argumentů žalobkyně, jelikož jsou uvedeny v příloze k žalobě, přičemž přílohy mají čistě důkazní a instrumentální funkci.

173 Podle Komise žaloba neobsahuje žádné vysvětlení tvrzených rozdílů, nebereme-li v potaz odkaz na přílohu, takže tyto argumenty jsou podle čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu ze dne 2. května 1991 nepřípustné, jelikož žaloba neobsahuje základní prvky žalobního důvodu.

174 Žalobkyně tuto námitku nepřípustnosti odmítá, jelikož základní prvky jejích argumentů jsou zjevně uvedeny v samotném textu žaloby a odkaz na přílohu A.6 žaloby měl pouze technicky podpořit její hlavní argumenty.

175 V žalobě je totiž upřesněno, že dotčený ekonometrický model se podstatným způsobem odlišuje od všech ekonometrických modelů, které žalobkyně mohla posuzovat ve správní fázi řízení, a že je to podepřeno zejména tím, že žalobkyně uvedený model zcela nepochopila, ani se jí nepodařilo ověřit z něho plynoucí výsledky.

176 Podpůrně Komise tvrdí, že první část druhého žalobního důvodu je neúčinná a každopádně neopodstatněná.

177 Především, její konečná analýza pravděpodobných účinků spojení na ceny se výrazněji neliší od analýzy předložené žalobkyní, jak plyne z přílohy k její žalobní odpovědi.

178 Podle Komise se provedené změny týkaly, jak je uvedeno v bodech 727 až 740 odůvodnění napadeného rozhodnutí, možných hypotéz ekonometrického modelu, pokud jde o účinky větší koncentrace na původní úroveň cen, a dále proměnné použitelné na spojení.

179 Komise dále tvrdí, že nebyla povinna žalobkyni před použitím dotčeného ekonometrického modelu vyslechnout.

180 Na podporu tohoto tvrzení Komise podotýká, že žalobkyně předložila relativně pozdě během správního řízení pět studií, ale že přesto byly všechny studie předmětem intenzivních diskuzí na jednotlivých bilančních schůzkách. Komise upřesňuje, že poslední studie žalobkyně, ze dne 16. listopadu 2012, byla rovněž předmětem předběžných vyjádření na bilanční schůzce konané dne 11. prosince 2012 a vzhledem k pokročilé době, kdy byla poslední studie předložena, „muselo být její konečné posouzení ponecháno na napadeném rozhodnutí“.

181 A konečně, Komise tvrdí, že její postup je v souladu s judikaturou týkající se práva na obhajobu v oblasti spojování podniků, v tom smyslu, že vzhledem k tomu, že rozhodnutí nemůže být kopií ON, má právo přehodnotit nebo doplňovat skutkové nebo právní poznatky na podporu výtek, které formulovala, a odpovědí poskytnutých žalobkyní během správního řízení, s výhradou, že napadené rozhodnutí uvádí tytéž výtky, jaké byly uvedeny v ON, přičemž v projednávaném případě tomu tak je.

182 V replice žalobkyně zaprvé tvrdí, že pokud měla Komise chybně za to, že nemá právo předložit studie aktualizované v listopadu 2012, měla v napadeném rozhodnutí použít zcela stejnou analýzu cenové koncentrace, jakou použila v ON, čímž by jí umožnila zpochybnit před Tribunálem věcné chyby této analýzy, vzhledem k tomu, že z judikatury vyplývá, že Komise může odmítnout argumenty vznesené v odpovědi na ON na základě argumentů a důvodů neuvedených v ON, ale že nemůže vycházet z jiných poznatků, než byly v ON uvedeny.

183 V projednávaném případě Komise mohla nanejvýš odmítnout studie předložené žalobkyní v listopadu 2012, aniž by ji dále vyslýchala. Podle žalobkyně se však Komise nemohla vyhnout jejímu slyšení, jelikož zasáhla do metod a výsledků těchto studií tak, aby nové výsledky použila proti spojení jako protiváhu poznatků, které uplatnila po ON, tedy zvýšení efektivity a projekty expanze společnosti FedEx.

184 Zadruhé údajná „opožděnost“ vyjádření žalobkyně tvrzená Komisí je výsledkem chování samotné Komise během správního řízení.

185 V duplice Komise tvrdí, že k tomu, aby se jednalo o porušení práva na obhajobu žalobkyně, by bylo třeba, aby tato prokázala, že se Komise opírala o dotčenou ekonometrickou analýzu za účelem podpory své výtky a že tato výtka mohla být podepřena pouze odkazem na uvedenou analýzu. Komise dodává, že žalobkyně měla rovněž prokázat, že její posouzení VNÚHS v napadeném rozhodnutí by byla odlišná, pokud by nemohla být uvedená analýza použita jako důkaz.

186 Z napadeného rozhodnutí přitom plyne, že u dánského a nizozemského trhu byl vyvozen závěr o VNÚHS, přestože očekávaný čistý dopad plynoucí z dotčené ekonometrické analýzy byl záporný, takže posouzení Komise, podle nichž je VNÚHS na uvedených trzích pravděpodobné, by nebylo odlišné, pokud by nemohla být uvedená analýza použita jako důkaz.

187 V tomto ohledu je třeba, aby Tribunál uvedl, že v rámci první části druhého žalobního důvodu žalobkyně zpochybňuje nikoliv opodstatněnost dotčené ekonometrické analýzy, která je předmětem první části prvního žalobního důvodu, ale uplatnitelnosti dotčeného ekonometrického modelu, který Komise zohlednila v napadeném rozhodnutí, jelikož jí ho nepředložila před přijetím napadeného rozhodnutí, čímž porušila její právo být vyslechnuta a obecně její právo na obhajobu.

188 V této souvislosti se účastnice řízení neshodují v tom, zda se dotčený ekonometrický model, který Komise zohlednila v napadeném rozhodnutí, liší od posledního ekonometrického modelu předloženého žalobkyni Komisí během správního řízení, a je-li tomu tak, do jaké míry.

189 Před posouzením opodstatněnosti argumentů žalobkyně je třeba ověřit jejich přípustnost, která je zpochybňována Komisí.

1. K přípustnosti první části druhého žalobního důvodu

190 Komise zpochybňuje přípustnost první části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení práva žalobkyně na obhajobu, pokud jde o pravděpodobné účinky spojení na ceny, jelikož nejsou splněny požadavky čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu ze dne 2. května 1991.

191 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle tohoto ustanovení, jakož ostatně i ustanovení čl. 76 písm. d) jednacího řádu musí žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů a tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací.

192 Je třeba rovněž připomenout, že pro to, aby byla žaloba podaná k Tribunálu přípustná, je zejména nezbytné, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby. Ačkoliv lze její obsah podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na určité části písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na další písemnosti, byť obsažené v přílohách k žalobě, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které podle připomenutých ustanovení musí být uvedeny v samotné žalobě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 40).

193 V projednávaném případě žalobkyně tvrdí, že Komise porušila její právo na obhajobu tím, že podstatným způsobem, aniž ji v tomto ohledu vyslechla, změnila ekonometrický model, který jí předložila k pravděpodobným účinkům spojení na ceny.

194 Je přitom nutno konstatovat, že skutkové a právní okolnosti, na nichž žalobkyně zakládá první část svého druhého žalobního důvodu, jsou ze znění žaloby ihned pochopitelné. I když žalobkyně pro podepření tvrzení o údajných změnách odkazuje na přílohu A.6 žaloby, argumenty, na nichž zakládá kritiku použití dotčené ekonometrické analýzy, plynou za samotného, byť stručného znění samotné žaloby.

195 Navíc je nutno rovněž konstatovat, že Komise byla schopna v žalobní odpovědi odpovědět na první část druhého žalobního důvodu, což potvrzuje názor, že i když byla prezentace první části druhého žalobního důvodu v žalobě málo podrobná, je obsah uvedené části jasný.

196 A dále, pokud měl Tribunál potřebu se při posuzování důkazů podporujících první část druhého žalobního důvodu odkázat na přílohu A.6, neměl potřebu v této příloze hledat a rozpoznat argumenty podporující danou část uvedeného žalobního důvodu.

197 Z předchozích úvah plyne, že tato část druhého žalobního důvodu je z hlediska požadavků čl. 76 písm. d) jednacího řádu přípustná.

2. K opodstatněnosti první části druhého žalobního důvodu

198 Pokud jde o jeho první část týkající se pravděpodobných účinků spojení na ceny, vyžaduje druhý žalobní důvod ověřit, zda bylo právo žalobkyně na obhajobu dotčeno podmínkami, za nichž daná ekonometrická analýza spočívala na odlišném ekonometrickém modelu, než byl předmětem kontradiktorní diskuze během správního řízení.

199 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že dodržování práva na obhajobu je obecnou zásadou práva Evropské unie obsaženou v Listině základních práv Evropské unie, která musí být zajištěna ve všech řízeních, včetně řízení před Komisí v oblasti spojování podniků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. března 2015, Deutsche Börse v. Komise, T-175/12, nezveřejněný, EU:T:2015:148, bod 247).

200 Rovněž bylo rozhodnuto, že zásada kontradiktornosti, která je součástí práva na obhajobu, vyžaduje, aby dotyčnému podniku bylo v průběhu správního řízení umožněno užitečně vyjádřit stanovisko k reálnosti a relevanci skutkového stavu a dovolávaných okolností, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejích tvrzení (viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 61 a citovaná judikatura).

201 V projednávaném případě je třeba zaprvé uvést, že jak plyne z bodů 721 až 740 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise při určení počtu států dotčených VNÚHS vycházela mj. z dotyčné ekonometrické analýzy.

202 V tomto ohledu Komise přijala konečnou verzi svého ekonometrického modelu dne 21. listopadu 2012, tedy více než dva měsíce před přijetím napadeného rozhodnutí (30. ledna 2013), jak plyne právě z dokumentů předaných Komisí v příloze k její duplice.

203 Z písemnosti ve spise rovněž plyne, že s konečnou verzí ekonometrického modelu nebyla žalobkyně seznámena, jelikož podle Komise to bylo zbytečné vzhledem k tomu, že vyplynula z čilé komunikace s žalobkyní během správního řízení.

204 Komise totiž v podstatě zdůrazňuje, že konečný model, tak jak byl prezentován v napadeném rozhodnutí, se od modelů, které byly předmětem diskuzí s žalobkyní během správního řízení, odchyluje pouze okrajově.

205 I když lze zdůraznit četné podobnosti mezi konečným ekonometrickým modelem a modely projednávanými během správního řízení, nemění to nic na tom, že pokud jde o provedené změny, nemohou být považovány za zanedbatelné.

206 Z vyjádření Komise a žalobkyně formulovaných po jednání totiž plyne právě to, že Komise vycházela ve fázi statistických odhadů účinku poklesu počtu soutěžitelů na ceny a ve fázi prognóz účinků transakce na ceny ze dvou různých proměnných.

207 Komise tedy ve fázi odhadů vycházela z diskrétní proměnné a ve fázi prognóz ze spojité proměnné.

208 Použití diskrétní proměnné přitom sice bylo opakovaně předmětem diskuzí během správního řízení, avšak ze spisu neplyne, že by tomu tak bylo rovněž v případě použití různých proměnných v jednotlivých fázích, z nichž se ekonometrická analýza skládá.

209 Komise proto nemůže tvrdit, že nebyla povinna žalobkyni seznámit s konečným modelem ekonometrické analýzy před přijetím napadeného rozhodnutí.

210 Právo žalobkyně na obhajobu tudíž bylo porušeno, takže je třeba napadené rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž žalobkyně dostatečným způsobem prokázala nikoliv to, že bez této procesní vady by mělo napadené rozhodnutí odlišný obsah, ale že mohla mít, jakkoliv omezenou, šanci zajistit si lepší obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 57).

211 V tomto ohledu je třeba zaprvé zdůraznit, že Komise z ekonometrické analýzy vycházela při závěru o existenci států dotčených VNÚHS.

212 V okamžiku ON totiž Komise, jak uvedla na jednání, došla k předběžnému závěru o existenci VNÚHS ve 29 státech na základě ekonometrické analýzy ukazující na výrazný růst cen po spojení.

213 Kromě toho, jak Komise výslovně uznává, pozdější výsledky ekonometrické analýzy ukazující na menší cenový nárůst ji vedly rovněž k tomu, že v napadeném rozhodnutí snížila počet států dotčených VNÚHS na patnáct.

214 Zadruhé žalobkyně byla již během správního řízení schopna významně ovlivnit tvorbu ekonometrického modelu navrhovaného Komisí, jelikož upozornila na technické problémy, jejichž řešení nabídla, jak výslovně uznává Komise.

215 Vzhledem k výše uvedenému je tudíž třeba mít za to, že by si žalobkyně mohla během správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, zajistit lepší obhajobu, kdyby měla již před přijetím uvedeného rozhodnutí k dispozici konečnou verzi ekonometrické analýzy přijaté Komisí dne 21. listopadu 2012.

216 Takové posouzení nemůže zpochybnit Komisí tvrzená okolnost, že jsou její závěry založeny na celé řadě informací kvantitativní, mezi něž patří i ekonometrická analýza, a kvalitativní povahy.

217 Jak totiž bylo uvedeno v bodě 213 tohoto rozsudku, Komise výslovně uznává, že při snížení počtu států dotčených VNÚHS vycházela po ON zejména z nových výsledků ekonometrické analýzy, takže uvedené výsledky mohly přinejmenším u některých států vyvrátit kvalitativní informace zohledněné Komisí.

218 Proto je třeba mít za to, že se žalobkyni nedostalo informací, které, pokud by jí byly předány včas, jí mohly umožnit uplatnit jiné výsledky účinků transakce na ceny, jež by mohly vést k přehodnocení dosahu kvalitativních informací zohledněných Komisí, a tudíž i ke snížení počtu států dotčených VNÚHS.

219 Zadruhé posouzení dodržení práva na obhajobu v rámci kontroly spojování podniků musí zohledňovat požadavek rychlosti, který charakterizuje obecnou systematiku nařízení o spojování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 2005, General Electric v. Komise, T-210/01, EU:T:2005:456, bod 701).

220 To však nic nemění na tom, že jak uznává Komise ve svých písemnostech, v projednávaném případě měla ekonometrická analýza velmi stabilizovanou podobu již před bilanční schůzkou konanou 20. listopadu 2012, tedy více než dva měsíce před 30. lednem 2013, tj. okamžikem přijetí napadeného rozhodnutí, takže Komise měla žalobkyni seznámit alespoň se základními prvky tvořícími zohledněný ekonometrický model.

221 Je tudíž třeba dojít k závěru, že Komise tím, že žalobkyni neseznámila s konečnou verzí svého ekonometrického modelu, porušila její právo na obhajobu.

222 V důsledku toho je třeba první části druhého žalobního důvodu vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit v plném rozsahu, aniž by bylo třeba zkoumat ostatní části druhého žalobního důvodu nebo ostatní žalobní důvody.

K nákladům řízení

223 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise neměla ve věci úspěch a žalobkyně požadovala náhradu nákladů, je důvodné rozhodnout, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní. Vedlejší účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Komise C(2013) 431 ze dne 30. ledna 2013, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP (věc COMP/M.6570 – UPS/TNT Express), se zrušuje.**

2) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností United Parcel Service, Inc.**

3) **FedEx Corp. ponese vlastní náklady řízení.**

Prek Labucka Kreuschitz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 7. března 2017.

Podpisy.